

مغات "والله اعلم" تتكل شک ای فدسوات مسئله انو تباد حاضر دالم های این مسئله فذ کنیک ایت، مک هندفله ای مغات "والله اعلم" انو تباد اکونا هو مسئله این "دان جاغن مالو مغات اکن بعْدمکین ایت. کسپاس هندفله برس غکوه آبرهانه کند او وغیغ برناش اکن، دی اکن مسئله دان تباد فه ای اکن فرتیان ایت مک مننتو فهم ای اکن مسئله ایت سثای مخواب ای اکن سوال اورغ ایت. کدوا بلاس، منریا دلیل بع مپیرکن اکن فرکدان اورغ (مریدش) دان جاغن دنونکن دلیلش ایت کران مالود رفند اورغ باپق کران مغیکو کن بع بترایت واجب دان جکلو اد رفند اورغیغ دباوه کبت سکالپفرن. کنیک بلس مغیکو کند بع پیر دن کوبالی کندان کنیک نرساله ای فدسوات درفند مسئله انو لچر لیدهن کند سوات بع بوکن دکنیکنکن. کامنه بلاس، منکه کن ای اکن اورغیغ برلاجر علم ممبری مضره اکندي. کلیم بلاس، منکه کن ای اکن اورغیغ متصد دن بع برلاجر علم بع ممبری منتعه اکن بغلابن درفند الله تعالى. کامن بلاس هندفله ای منکه کن اکن اورغ بع برلاجر علم بع فرض کثایه دهولو درفند سلسی مغنه وي علم بع فرض عین. کنوجه بلاس هندفله ای معملکن اکن علمون ایت سثای ای دایکو اوله اورغیغ برلاجر ایت اکن علمان دان فرکنان. والله اعلم.

— + —

سؤال

1. تولع پناکن مان انتارا ش بعْد کنناکن دالم فرنناهن جمعه.
2. سورغ اسلام بع غنیل بالغ ماتی ای دالم فرنناهن جمعه. ادا که دانش سقد اقبر انو تباد.

اسن) انو تباد دن بعْد فتسه ای هاش جوا دمهوره دن بع مپهده کین کران مچو بامده دهن هم باوا طاعة فرمیوان دان جادی بایک انتارا کدوا لاکی بینی دن بع دربی جوک نتفهش ولو قون تباد واجب دن بع سبب ای دره کا دان سوک سوامی دن بعْدمکین کالود دن جالن فتسا مک سفتر بعْدمکین تباد الله هاروس باکی قاضی.

3. اینله ادب بعْد کات نوجه بلس ادب ایت: فرnam، احفال يعني منغکو غ دان منریا سوات بعْد دان او له مرید ایت در فر فر تیان دان فکر جان بع پویه کن اکندي، يعني هندفله ای بر صفة دن بع صبر سوات بع مپوه کن اکندي در فد فیاق مریدش دان جاغن لکس ماره ای اکن مریدش ایت. کدوا، لزوم الحلم يعني سیکان باکی اورغیغ عالم ایت بر صفة دن بع حلم، پایت تباد لکس ماره. کنیک، دودق دن بع هیبه انس کلکوان بع تئل سرت منوندو ق کفلان، کامنه، جاغن هم بسر کندر بین انس مکل هب الله تعالی ملینکن انس اورغیغ ظالم کران منکه کن در فد ظلام. کلیم، مبلیه توضع يعني منزه هندر بی فذ فر هم قون اورغ باپق دان فد هدافن اورغ باپق. کامن، جاغن برک راو آ دان هرماین آ فذ فر هم قون اورغ باپق. کنوجه کاسیه سایغ دن بع اورغیغ برلاجر کندان ایت دان بر فراغی لمه لمبه در فد فکر جان، فرکدان دان فرلاکو کن مریدش ایت سفتر انت. کلافن، منتهی دان هر فتسا دن بع فر لاهن آ انس فرتیان اورغ بع دغه ای او اورغیغ بیل دان هم باق کن دان هم بتوکن اکن فرتیان اورغیغ دغه دان اورغیغ بیل ایت دن بع منجوفکن اکن جالن کمیکن دان جالن بع بتر دان منغکلکن ماره دان منغکر تیغ اکن اورغیغ بهارو برلاجر. کمییان جاغن منتنا او فه انس مغاجر دن ایت، نتافی هندفله قصد مغاجر ایت کران الله. کسفوله جاغن مالود رفدمه تاکن "تبادا کونا هو" انو